

Celková dĺžka reťaze bola 2 820,88 metra. Mohla byť ešte väčšia, z časových dôvodov však nestihli položiť vyše 7-tisíc okuliarov.

KEĎ JE REKORD SPOJENÝ S UŠĽACHTILOU MYŠLIENKOU, GENÍ SA DVOJNÁSOBNE

Rytieri slepých

Pre nás samozrejmá, pre ľudí z najchudobnejších oblastí sveta častokrát nedostupný luxus. DRUHÉ OČI z okuliarovej reťaze nádeje by im mali pomôcť nájsť nový zmysel života.

Po krachu miestneho futbalového klubu zívá trávnatá plocha štadióna na banskobystričských Štiavničkách prázdnotou. Živo je len na tartanových dráhach, a to nielen vďaka atlétom, ktorí sa o ne v strede minulého týždňa museli podeliť s nezvyčajným „súperom“ v podobe niekoľkých tisícok okuliarov.

Počas vyvrcholenia zbierky česko-slovenského Lions Clubu International Distriktu 122 pre najchudobnejších obyvateľov našej planéty zaznamenali dokonca jeden svetový rekord.

Pod krídlami „lionov“

Distrikt 122 pre Českú a Slovenskú republiku je súčasťou svetovej organizácie Lions Club

International, ktorá vznikla v roku 1917. Momentálne v ňom pôsobí 45 klubov, z toho 22 na území Slovenska. Každý z nich má popri vzájomnej spolupráci aj vlastné aktivity, výťažok smeruje na posilnenie komunit, kde pôsobí. V rámci Lions Clubu International pôsobí v 210 krajinách približne 700 distriktov a 1 450 000 členov organizovaných v 46 000 kluboch. Snahou tohto združenia, nazývaného aj Rytieri slepých, je stať sa najväčšou humanitárnou servisnou organizáciou na svete.

Hlavnými globálnymi témami je ochrana životného

prostredia, starostlivosť o deti a mládež, zmiernenie hladu, pomoc diabetikom či program starostlivosti o zrak vo forme spolupráce s nevidiacimi a celosvetovej recyklácie okuliarov, ktorá prebieha v osemnástich centrách po celom svete. Kluby zbierajú použité okuliare do boxov na rôznych miestach, následne ich odovzdávajú do centier, kde ich čistia, triedia a distribuujú na konkrétne miesta určenia.

Udica môže byť viac ako ryba

Aj keď sa v súvislosti s okuliarkovou pomocou hovorí predovšet-

Štadión na banskobystričských Štiavnickách ožil počas nezvyčajnej akcie.

kým o najmenej rozvinutých krajinách sveta, cestu k nej má otvorenú aj hociktorý Európan. „Pokiaľ príde taká požiadavka a dotýčny nemá inú možnosť, ako sa k okuliárom dostať, aj

toto je spôsob. Primárne však ide najmä o miesta ako napríklad Afrika,“ hovorí guvernér Distriktu 122 Bohumír Krátky. On sám navštívil čierny kontinent pred tromi rokmi, keď

jeho distrikt zabezpečoval stavbu malej nemocnice v Keni. „Afrika je známa veľkými sociálnymi rozdielmi, mnohým jej obyvateľom chýba finančné aj zdravotné zabezpečenie. Po-

trebujú pomoc, týka sa to, samozrejme, aj zraku. Podľa Svetovej zdravotníckej organizácie je korekcia očí nedostupná pre 150 miliónov ľudí. Nebyť tohto hendikepu, mohli by študovať či pracovať,“ dodáva guvernér Česko-slovenského distriktu. Aj keď okuliare sú svojím spôsobom materiálnou pomocou, ich význam môže byť v konečnom dôsledku oveľa väčší ako napríklad potravinové balíky. Pomyselná udica totiž môže byť niekedy viac než ryba.

Nevidím, čo fotím

Známy fotograf ovččený mnohými domácimi aj zahraničnými oceneniami Ján Miškovič je jedným z najaktívnejších členov banskobystričského Lions Clubu. Zabezpečuje spoluprácu s Úniou nevidiacich a slabozrakých Slovenska, spoločne organizujú viaceré podujatia na pomoc ľuďom s poruchami zraku. „Jednou z nich je Biela pastelka, kde tento rok po Michalovi →

INZERCIA ZV9805

Domov

Aj malé obce si zaslúžia rýchly pevný internet

Dostupný domáci internet už aj na vidieku

Rýchly a spoľahlivý domáci internet prinášame takmer na celé Slovensko už od 10 € mesačne.

Zistíte viac v našich predajniach alebo na www.orange.sk/domaci-internet.

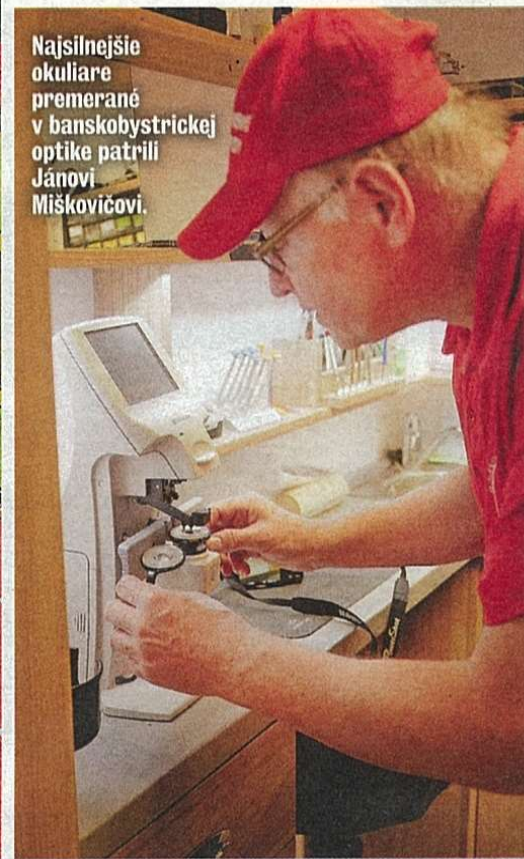
Spájame vás s tým, na čom vám záleží

orange™

Komisár Knihy slovenských rekordov IGOR SVÍTOK poctivo meria dĺžku dráhy.

Najsilnejšie okuliare premerané v banskobystrickej optike patrili Jánovi Miškovičovi.

→ Handzušovi a Matejovi Tóthovi prevzal ambasádorskú taktovku kapitán našej futbalovej reprezentácie Marek Hamšík. Spolupracujeme taktiež pri fotosúťaži zrakovo postihnutých s názvom Cesta svetla a ďalších akciách,“ dodáva muž, ktorý je sám prakticky slepý. Pomoc ľuďom s podobným osudom je tak preňho osobnou záležitosťou. „Dokazujem, že aj človek s takýmto hendikepom sa môže venovať fotografovaniu. Organizujem workshopy s cieľom ‚nakopnúť nevidiacich, aby si viac verili. Niekoľko rokov som napríklad robil projekt s jednorazovými fotoaparátmi medzi deťmi. Dvojice tvorili vždy nevidiaci s kolegom so zdravými očami, ktorý mu rozprával, čo vidí a on to mal odfotiť. Vznikali veľmi pekné zábery. Týmto spôsobom vediem workshopy aj s Úniou nevidiacich a slabozrakých Slovenska,“ vysvetľuje Ján Miškovič. Ani on sám nevidí nič z toho, čo mieni zvečniť, zábery zbadá až neskôr v počítači. „Vznikajú mi v hlave. Keď niekam idem, vždy si dopredu premyslím koncepciu. Moja technika je na najvyššej

úrovni, preto nemusím riešiť ostrosť fotografií a podobné veci. Kreativita je však vždy veľmi dôležitá. Pracujem s pozadím, hľadám uhly. Preto pri fotografovaní často ležím na zemi. Snažím sa zachytávať momenty z iných pozícií ako moji kolegovia, hoci pri masových akciách to nie je vždy možné,“ nebojí sa ani „boja“ v tlačeni.

Rekordná symbolika

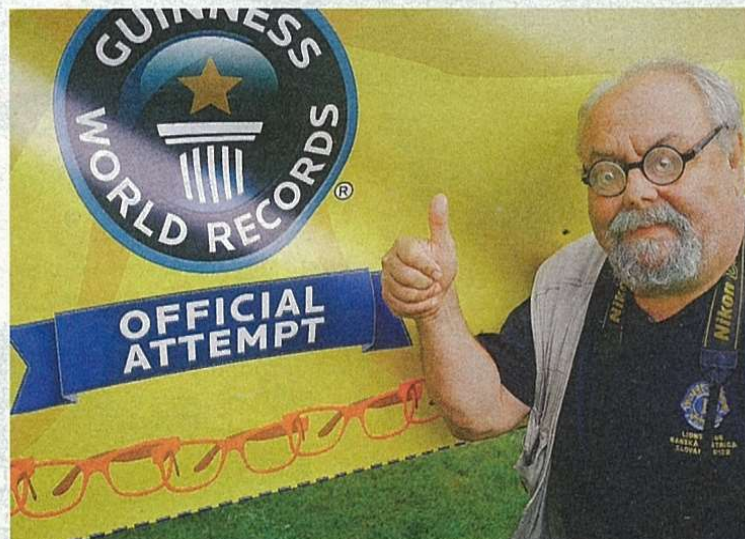
Pre zakladateľa a komisára Knihy slovenských rekordov Igora Svítoka nebola veľká okuliarová párty s účasťou vyše

päťdesiatky ľudí na banskobystrických Štiavničkách prvou akciou s puncom rekordu, ktorá v sebe niesla charitatívny rozmer. „Napríklad známy silák Juraj Barbarič veľa pomáhal svalovým dystrofiikom, jeden zo slovenských obchodných reťazcov organizuje sadenie stromčekov. Občianske združenie Pramienok z Levoče usporiadalo varenie slivkových gulí, výťažok venovalo zdravotne postihnutému chlapcovi. Je príjemné, že môžeme takýmto spôsobom zviditeľniť tých, čo pomáhajú druhým,“ skonšta-

toval spokojne Igor Svítok. Za takmer dvadsať rokov, odkedy založil túto tradíciu, zaevidoval 1 200 – 1 300 „rekordmanských“ disciplín a 1 600 – 1 700 zápisov. „Z dnešného pohľadu je symbolické, že sa všetko začalo práve v Banskej Bystrici. Stáli sme už dokonca aj na tejto atletickej dráhe, keď sa tu robil rekord v behu dozadu. Dnes sa tu kladú okuliare,“ dodal. Hoci bol zmysel akcie oveľa hlbší ako „naj“ čísla, určite nebude bez zaujímavosti spomenúť aj tie. Prvým rekordným zápisom bol počet vyzbieraných okuliarov 27 620 kusov, druhým, dokonca „guinnessovským“, bola reťaz v dĺžke 2 820,88 metra, ktorú z okuliarov vytvorili a o vyše 809 metrov prekonal výkon Japoncov. Do tretice zabodovali aj čo do parametrov maxiokuliarov s rozmermi 245 cm šírka rámu, 82/70 cm šírka a výška očnice a 243 cm šírka postranice. Najsilnejšími okuliarmi spomedzi všetkých vyzbieraných a premeraných v optike Optiplus boli práve dioptrie Jána Miškoviča s hodnotou 06 na pravom a 108 na ľavom oku.

RICHARD BUDÍN

FOTO: JÁN MIŠKOVIČ

JÁN MIŠKOVIČ pri „guinnessovom“ zápise v dĺžke okuliarovej reťaze.